

Протокол

№

гр. София, 17.07.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в публично заседание на 17.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7029** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 09:00 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА: Д. Г. А. - редовно уведомена, не се явява, представлява се от адв. Т., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ: ДИРЕКТОРА НА ДИРЕКЦИЯ „СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“ - Л. - редовно уведомен, се представлява от юрк. С., с пълномощно, което представя.

Софийска градска прокуратура: редовно уведомена, не изпраща прокурор за участие в производството по делото.

АДВ. Т.: Не са налице пречки, моля да се даде ход на делото.

ЮРК. С.: Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като съобрази липсата на процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата.

ДОКЛАДВА административната преписка изпратена от ответника с негово съпроводително писмо от 19.06.2025 г., съдържаща се по адм. дело №6436/2025 г. на АССГ, образувано преди изпращането му по подсъдност на АС - Видин.

ДОКЛАДВА, във връзка с определението за насрочване на делото, молба от пълномощника адв.

Т., че няма връзка със своята доверителка. При упълномощаването му е бил предоставен само номер на джиесем за връзка с нея, но от известно време с предоставения от нея номер не може да бъде осъществена връзка. Заявено е още, че на доверителката му се налага да сменя квартирата си, тъй като е била принудена да напусне Центъра за временно настаняване, в който е била настанена не само на лично основание, но и заради децата, поради което пълномощникът не бил в състояние да посочи неин адрес.

АДВ. Т.: Поддържам жалбата. Запознат съм с преписката. Запознат съм с Вашето разпореждане. Поддържам и изложеното от мен в молбата от 15.07.2025 г. Положих доста усилия, за да я открия и накрая успях да направя това. Установих, че същата е била приета по спешност в болница „Света А.“ с кръвоизлив. Изпратих Вашето разпореждане с оглед на това да ми се предостави някакъв медицински документ, но вчера този, който ми предостави тези данни ме уведоми, че тя е напуснала болницата по собствено желание и ми предостави телефонен номер, на който да се свържа с нея. На този нов номер аз се свързах с нея и разговаряхме. Уведомих я за задължението да се яви и тя ми обеща, като каза, че ще дойде. Нямам обяснение защо я няма. Не ми се е обадила по телефона. Н. се да не е зле, тъй като тя самоволно е напуснала болницата. Няма да соча и да представям доказателства, освен това, което съм заявил в молбата от 15.07.2025 г., което и съдът е указал на ответника, а именно налице ли е образувано производство пред съответния районен съд, т.е. ответникът изпълнил ли е задължението си по чл.27, ал.3 от Закона за закрила на детето да инициира такова производство.

ЮРК. С.: Изцяло оспорвам процесната жалба като неоснователна и незаконосъобразна. Моля да прекратите производството по делото по следните съображения:

На първо място, още с извеждането на децата на 21.03.2021 г. колеги от отдел „Закрила на детето“ са носели всички книжа, включително и заповедта, и са пожелали да я връчат на г-жа А.. Тя е отказала с мотив, че нейният партньор го няма в момента, а тя държи да се посъветва с него. На следващо място, на 25.03.2025 г. социалните работници Н. Х. и И. З. са посетили лично адреса на ЦВН- в [жилищен адрес] но жалбоподателката не е установена на адреса и на основание чл.18а, ал. 8 и 9 от АПК е залепено уведомление по реда на чл.18а на видно място. Срокът за получаване на заповедта е изтекъл на 01.04.2025г. Всичко това е констатирано с протокол и подпис от социалните работници. На 02.04.2025 г. социалните работници А. Н. и И. З. са констатирани, че е изтекъл едномесечният срок за връчване на заповедта при условията на чл.18а. Лицето не се е явило и заповедта се счита връчена на 02.04.2025 г., така че срокът за оспорването ѝ е изтекъл на 17.04.2025 г. От тази гледна точка считам, че жалбата е просрочена и моля да прекратите производството. Това, което е направено допълнително, посъветвана от адвокат вероятно, жалбоподателката е отишла да вземе заповедта на по-късен етап. Колегите са се смилили и са ѝ дали заповедта. Правя възражение и по отношение на пълномощното. Не казвам, че не може да бъде в този си вид, но считам, че има надлежни пълномощни оформени, заверени от данъчните служби. Във връзка с Ваше определение от 14.07.2025 г. представям и моля да приемете решение на Видинския районен съд, с което детето И. е настанено в приемно семейство. Считам макар и да нямам категорични данни, че към настоящия момент решението не е влязло в сила.

Реплика адв. Т.: Считам, че възражението е неоснователно. Твърдението за отказ, ако беше налице такъв, следваше да бъде оформено с протокола на 21.03.2025 г. при извеждане на децата. По отношение на възражението по чл.18а, че е извършено уведомление по чл.18а, ал.9 от АПК то същото е на адреса на Центъра за временно настаняване, който адрес не е вписан нито като настоящ, нито като постоянен адрес на жалбоподателката. Така, че единствените официални данни за връчване са тези от 03.06.2025 г., когато е съставен протокол от служители на ответника.

Дуплика юрк. С.: Лицето е търсено и на постоянния и настоящия адрес, има книга по делото. Представям и моля да приемете протоколи за посещения на адрес от социалните работници, от което е видно, че при посещенията на колегите, децата са заключени в помещението. С втори ключ са отключили помещението. Там е бил И., който е бил само на 4 месеца, както и другите деца. При друго посещение е заварено помещението в изключително нехигиеничен вид. Представям и писмен отговор.

АДВ. Т.: Не оспорвам представеното решение, което очевидно е свалено от страницата на Видинския районен съд и по тази причина е със заличени лични данни, тоест детето фигурира само с инициали от имената му, както и майката. Не оспорвам, че това решение касае детето И. и неговата майка и моя доверителка - Д. Г. А., и не възразявам същото да бъде прието.

Съдът намира, че възражението за недопустимост на жалбата, направено на две основания, а именно поради просрочието й, първото, и поради подаването на жалбата от пълномощник без представителна власт, за неоснователно, по следните съображения:

Твърдението на ответника, че на 21.03.2025 г. при принудителното извеждане на децата на жалбоподателката е направен опит да се съобщи процесната заповед, не е подкрепено с надлежни писмени доказателства. Липсва оформен протокол за отказ от страна на жалбоподателката да получи препис от заповедта. В този смисъл твърдението е голословно. Неоснователно е и твърдението, че е извършено надлежно съобщаване на заповедта чрез залепване на уведомление по чл.18а, ал.9 от АПК, тъй като видно от представения протокол /лист 53 по дело №6436/ уведомление е било залепено на апартамент 712, [жк], [жилищен адрес] който е бил обитаван от жалбоподателката с нея съжител и шестте деца. Този адрес, видно от приложените от самия ответник в преписката справки за настоящ и постоянен адрес, не е бил вписан като такъв. Действително налице са данни, че жалбоподателката е търсена и на вписания в справката настоящ и постоянен адрес, а именно: [населено място], [улица] не е намерена, но няма данни на така вписания настоящ и постоянен адрес да е било залепено уведомление по реда на чл.18а, ал.9 АПК, още по-малко да е изтекъл срока по оспорване на заповедта. При тези обективни данни, съдът приема, че надлежното съобщаване на заповедта е осъществено едва на 03.06.2025 г. в съответствие със съставен протокол от служители на ответника /лист 55 по делото/.

По отношение на възражението за липса на представителна власт, съдът съображава трайната и непротиворечива практика на ВКС, че възражение за извършване на процесуални действия без представителна власт, може да бъде повдигнато единствено от страната, която твърди, че от нейно име са извършени такива действия. Това право не принадлежи на насрещната страна в процеса. Тя не е легитимирана да защитава чужди процесуални права. Действително за наличието на представителна власт, съдът следи служебно, но тези свои изводи той прави въз основа на доказателствата по делото. В случая е представено писмено пълномощно, което е редовно оформено от външна страна, носещо подпис на упълномощител. В съответствие с това, съдът е длъжен да съобрази, че е налице представителна власт по отношение на пълномощника на жалбоподателя, включително и да подаде процесната жалба.

По изложените съображения, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ възражението за недопустимост на жалбата направена от ответника в съдебно заседание.

ПРИЕМА представената от ответника административна преписка, включително и днес представения препис на хартиен носител от Решение №340/01.07.2025 г. на Районен съд - Видин.

ОТХВЪРЛЯ искането за приемане на днес представените 3 броя протоколи, тъй като същите са приложени в изпратената административна преписка. ПРИЛАГА същите по делото.

ЮРК. С.: На основание чл.163, ал.2 представям писмен отговор и моля приемете и него. Водя и моля да допуснете един свидетел, който се намира пред залата. С неговите показания ще установим факти и обстоятелствата при какви условия се отглежда детето, оставян ли е И. в жилището без родителски надзор. Този свидетел е посещавал адреса многократно адреса. За посещенията има съставяни протоколи, но не за всички.

АДВ. Т.: Предоставям на съда.

Представеният писмен отговор от юрк. С. не е писмено доказателство. Същият съдържа съображения по съществото на спора, поради което ПРИЛАГА същия по делото.

На второ място, съдът намира, че направеното искане за разпит на свидетел е основателно. Касае се за доказателство, което е допустимо, относимо и необходимо за изясняване на спора. Предвид направеното уточнение, че свидетелят ще възпроизведе свои лични и непосредствени впечатления от посещения на място, не всички от които са оформени в протоколи от административната преписка.

СЪДЪТ ДОПУСКА събирането на гласни доказателства чрез разпит на свидетел в днешното съдебно заседание.

В залата се въведе водената свидетелката.

Снема се самоличност на явили се свидетел.

Н. Р. Х., ЕГН [ЕГН].

Предупредена за наказателната отговора по чл.290 от НК.

Обеща да каже истината.

Разпитана свидетелката отговори: Социален работник съм в отдел „Закрила на детето“ в ДСП - Л.. Със заповед на директорката на ДСП-Л. от тази календарна година съм определена за социален работник в микрорайон Л.-4, който включва и ЦВН „С. Д.“. От началото на календарната година от ръководството на ЦВН „Св. Д.“ имаме няколко подадени последователни сигнали във връзка с г-жа А. и нейния съжител г-н Б. за силно пренебрежение и negliжиране на 6 деца, които двамата отглеждат. Адресът е посетен много пъти, тъй като аз с друг служител заедно посещаваме ЦВН „Св. Д.“ всяка седмица. В продължение на тези почти 3 месеца от началото на година до извеждането на децата, аз почти всяка седмица съм посещавала жилището, в което е настанена жалбоподателката, шестте деца, и съжителят й г-н Б.. Първото ми впечатление, което имам е, че г-жа А. има невероятно груб и циничен език. Тя не можа да разбере, че ние се опитваме да й помогнем. Там намирах ужасна мръсотия, страшен дим от цигари и хвърлени фасове по пода на жилището. Децата винаги много мръсни, полуголи. Първоначалните впечатления, които бяха оформени в протокол действително бяха, че децата са нахранени и облечени според сезона, но впоследствие в хода работа със семейството, когато г-жа А. беше преместена от жилището на осмия етаж в жилището на 7 етаж. Не мога да кажа момента, говоря за периода от месец 01 до месец 03.2025 г. Не мога да съм сигурна за датата, но може би беше края на месец януари. Аз попитах социалните работници в ЦВН защо са преместили семейството от 8 на 7 етаж от две стаи в една. Те казаха, че жилището на 8-я етаж е станало негодно за обитаване- пълно с хлебарки, плъхове и дървеници. Аз такава констатация за жилището на 8 етаж не съм правила лично. Това ми беше съобщено от служителите на Центъра. На 7 етаж те вече бяха преместени в жилище с една стая. Работата със семейството продължаваше, но нямаше никаква промяна. Ние им предлагаме консултация и социални услуги, които се предлагат, а именно: Първо ги насочихме да отидат в Общината, за да си направят картотека и да кандидатстват за общинско жилище. Казахме им, че трябва да кандидатстват за социална помощ

по чл.7 от Закона за семейните помощи за деца, т.е. да кандидатстват за получаване на детски надбавки. Насочихме ги да се обърнат към фондация в квартал Ф. за да получат обучение за родителския си капацитет и умения. Почти при всяка среща аз съм разговаряла лично с г-жа А. и съм ѝ обяснявала, че може да получи тези услуги, които ги изброих по-горе. Тя ми казваше: „Не ме интересуват социалните работници, нито какво ми предлагате, махай те се“. Съответно това е придружено с псувни към нас и тръшкане на врати. Няколко пъти се случи, когато отидем до вратата на жилището, в което живее г-жа А. и чуваме по вратата, за да ни бъде отворено, но след като никой не ни отвори, а чуваме вътре гласове на деца и докато стоим там други живущи на етажа, други потребители на услугата на ЦВН, които ме познават и аз ги познавам, защото аз работя с много хора там, казват: „А. нея я няма, децата са пак сами“. В такава ситуация сме се обръщали към директора да дойде да отключи вратата с ключ, който се намира в него и да влезем вътре, но това не сме го правили всеки път. В повечето случаи, след като потребители – живущи на етажа, ни кажат, че няма никой и на нас никой не ни отваря, въпреки че чуваме детски гласове отвътре, ние си тръгваме, тъй като трябва да посетим и други потребители в Центъра и в района. Единственият случай, в който ни е отключено в подобна ситуация от директора на ЦВН и влязохме вътре и сме видели лично с колегата, с който извършваме посещенията, че децата са сами, за него сме оформили в протокол. Това е случай, когато майката я нямаше с едно от децата. Всички останали деца бяха там, като имаше оставена храна за децата. Категорично заявявам, че многократно се е случвало, когато ние чуваме на вратата на жилището, обитавано от г-жа А. със съжителя ѝ и децата, да чуваме детски гласове вътре, но никой не ни отваря и по изявления на потребители, които живеят на същия етаж, г-жа А. е извън жилището. Те са ми казвали многократно, че тя обикновено излиза с едно от децата и не се връща дълго време - поне половината от деня, казват че я няма. Някои от потребителите от Центъра са заявявали лично на нас при посещенията, че майката излиза за да проституира, като взема едно от децата със себе си за параван. Аз присъствах при извеждането на децата на 21.03.2025 г. Бяхме петима служители, включително и началникът на отдел „Закрила на детето“ в ДСП- Л.. Освен нас имаше служители от 09 РУ- СДВР. Имаше и представители на ЦВН – директорът на ЦВН и социални служители на ЦВН. Общо бяхме около 15 длъжностни лица. Служителите на 09 РУ почукаха на вратата, представиха се и помолиха г-жа А. да отвори вратата, като ние чухме гласа на г-жа А. отвътре. Г-жа А. се забави твърде дълго. След отвори вратата, може би след не по-малко от 10 минути чакане от наша страна, като се яви полугола- по някаква тениска без нищо друго. Не мога да кажа дали имаше бельо. Единият от служителите на 09 РУ влезе пръв в жилището от цялата група, която стояхме отвън до вратата, и малко след това с него излезе един непознат мъж, който не е съжителят на г-жа А. - г-н Б.. Г-н Б. аз лично го познавам- виждала съм го, знам как изглежда, разговаряла лично с него. Този мъж отказа да се да се легитимира пред полицейските служители от 09 РУ и по тази причина те го задържаха.

На въпроси на адв. Т., свидетелката отговори: Семейството е настанено в Центъра от 2020 г., доколкото аз знам. Моите впечатления- преки и непосредствени са откакто аз отговарям за този район, а това е от началото на календарната 2025 г., както вече посочих.

Страните /поотделно/: Нямаме повече въпроси.

Съдът освободи свидетелката от залата.

Страните (поотделно): Няма да сочим други доказателства. Нямаме други доказателствени искания.

Съдът, като съобрази обстоятелството, че страните не сочат и не представят други доказателства за изясняване на спора от фактическа страна, както и че не се налага служебното събиране на такива,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА събирането на доказателства.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. Т.: Моля за макар и много-кратък срок за писмени бележки- поне до утре сутрин, като сега маркирам основното моята линия на защита, а именно: Считам, че самата заповед не отговаря на изискванията за форма, тъй като самата тя не е мотивирана. Известно ми е, че позоваването на социалния доклад се счита за достатъчно, но аз не смятам, че е достатъчно. Не считам, че от събраните по делото доказателства се потвърдиха констатациите от доклада. След издаването на заповедта административният орган е изпълнил задължението си по чл.27 от Закона за закрила на детето, като подчертавам следното: Задължението е в едномесечен срок да се подаде искане до съответния районен съд. Това, което е известно и от папката на самото дело е, че решението на Видинския районен съд е след, като самият Административен съд- е прекратил производството по настоящото дело. Поради това считам, че жалбата следва да бъде уважена. Следва да се има предвид, че това което свидетелката днес установи какво е било в деня, в който се изпълнявала самата заповед, не е мотивация за самата заповед. Няма никакви данни този човек какъв е, дали е бил роднина или не. Полугола по тениска нищо не означава. Очевидно проблемите са възникнали след преместването им в по-малък апартамент от месец януари. И всичките им проблеми са възникнали след като директорката на центъра е започнала да подава жалби и сигнали. Това, което е ясно е, че са отивали, правила са проверка, тропали са на вратата и са чували детски гласове и някой съсед бил казал нещо. Не видях протокол кои са тези съседи, другите хора, които са дали тези сведения. Твърдението, че тя проституирала и вземала едно от децата винаги с нея е абсурдно. Моля заповедта да бъде отменена.

ЮРК. С.: Моля да отхвърлите жалбата на Д. А. срещу директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л. като неоснователна и незаконосъобразна. Заповедта е издадена от компетентен орган, в рамките на правомощията му. Спазена е необходимата писмена форма. Моля изцяло да кредитирате показанията на свидетелката в днешното съдебно заседание, като обективни и достоверни. Считам, че в хода на производството се доказва, че майката трайно negliжира децата, често ги оставя сами заключени вътре на грижите на най-голямата дъщеря, която също е малолетна и е родена през 2018 г., доколкото си спомням. Децата са отглеждани при изключително лоши хигиенни условия. При посещенията децата се били с въшки, остригани по изключително унизителен за тях начин. Майката не притежава необходимия родителски капацитет. Възниква въпросът, какво може да прави и какви действия извършва пред шестте деца, когато има чужд мъж вътре, без присъствието на партньора ѝ. Ненапразно този мъж не се е представил и е задържан с полицейска заповед за 24 часа. Всичко това води до извод, че ако децата останат да живеят при майката и Вие отмените заповедта има сериозен риск за живота и здравето на детето. Моля да постановите съдебен акт и да имате предвид отговора на исковата молба. Претендирам юрисконсултско възнаграждение. Бих добавил още, че и двамата са безработни, с какво тогава ще отглеждат тези деца. Бих допълнил, че нейният партньор има законен брак, който не е разторгнат и от този брак има три деца. Дълбокото ми убеждение е, че децата се недохранени, мръсни и системно negliжирани.

Една реплика на колегата по отношение на доказателствата, за които става въпрос, дали съдът е сезиран в едномесечния срок. Искам да отбележа, че ДСП не е териториално компетентна да сезира съда. Още в самото изпращане на децата, документите и досието на детето е изпратено на ДСП - В.. Що се касае по отношение на едномесечния срок, мнението на съдиите от 3-то гражданско отделение на ВКС и съдебната практика е, че този срок не е преклузивен срок, а инструктивен. Това сме го обсъждали с цялото Трето гражданско отделение на ВКС. На следващо място считам, че колегите от В. все пак са спазили срока за бързото произнасяне.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВЯ срок до 09.00 часа на 18.07.2025 г. за реалното- на място в АССГ депозиране на писмени бележки по делото.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:21 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: